

ת"פ 49255/06 - מדינת ישראל נגד א.ב. (עוצר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 49255-06 מדינת ישראל נ' ב' (עוצר)
בפני כב' שופט דניאל בן טולילה
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י בא-כוחה עו"ד רומן זילברמן
נגד
הנאשם: א.ב. (עוצר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד נגה מוסניקוב

LTR-DIN

הנאשם הורשע על-פי הודהתו בעבירה של התפרצות בבית עסק. על-פי המתואר בעובדות כתוב האישום המתווך, ביום 4.6.15 בשעה 11:20 התפרץ הנאשם לדוכן "פיס" ברחוב אברהם אבינו, בכך שדחף את החלון אשר היה מעט פתוח והכנס דרכו את ידו, וזאת בכונה לבצע גנבה. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש, וכל זאת היה חופשי בטיעונו.

בא-כוח המאשימה בטיעונו לעונש ביקש ללמד שמדובר בנאים שנשקפת ממנו מסוכנות גבוהה לבטחון הציבור ורכשו, דבר הנלמד מהאופן האימפרסייבי שבו פעל, שעה שהבחן בהזדמנות שנתקرتה בדרכו. מסקנה זו מתחזקת, וזאת בשלים לב לכך שבמסגרת התקיק שבכורתה הנאשם שוחרר ל"מעצר בית", ואגב כך, תוך הפרת תנאי שחרורו, שבוחטא בעבירות רכוש ונגזרו עליו עשרה וחצי חודשים בפועל. בגין תיק זה עתר בא-כוח המאשימה למתחם עונש הנע בין 6 ל-12 חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם ביקש לחת משקל לעברו הפלילי המכבד הכלול 23 הרשעות קודמות במגוון עבירות, וזאת לצד עונשים צופי פני עתיד, פיזוי וקנס.

בא-כוח הנאשם, מנגד, סבורה כי מדובר בנסיבות המצויים במדרג הנמוך ביותר של עבירות ברגע דא. המדבר באירוע ללא כל תכנון מוקדם, ובהחלטה רגעית שבה נכנע הנאשם לפיתוי שניצב בפניו. הנאשם יצא מהcourtroom במקומו, ועל-כן אין לדבר על חשש להיתקלות בקרבון. הנאשם ביצע את המიוחס לו לאחר שנintel כדורי "קלונקס" שהשפיעו על שיקול דעתו. בשל כל אלה, מתחם העונש אליו דידה נע בין מספר חודשים מאסר שיכול וירצוי בדרך של עבודות שירות. בגדרי המתחם ביקשה לחת משקל להודהתו כבר בחקירתו המשטרתית, הודהה שבלעדיה לא ניתן היה להגיש נגדו כתב אישום. אך גם צינה את הודהתו בבית המשפט ונטילת האחריות. לנאים נסיבות חיים שאינן פשוטות, בכלל היוו סובל ממחלת הסכיזופרניה והיוו מוכר כנכה המתקיים מkeitzet ביטוח לאומי. הוריו של הנאשם התגרשו בגיל צעיר, אחותו נדרשה בגיל 17 לנגד עיניו. הנאשם כiem מנסה להפחית את תלותו בתחליפי סם ומצמצם את צירמת מתדון. בגין כל אלה, ניתן להסתפק בימי מאסר מצומצמים ולהשיט קנס סמלי בלבד.

הנאשם מצהו ציין כי פעל תחת השפעת כדורי ה"קלונקס", והפנה לכך שהוות עליו עונש מאסר מכבד בתיקו האחרון, ועל-כן אין למצו עימיו בזו העת את הדין.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של בטעונו וקנינו של אדם. כך גם יש בעקביפין במעשים אלו כדי לפגוע בסדר הציבורי ובתחות הביטחון אותו חש האזרה, בין אם בביתו ובין אם במקום עבודתו.

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, ניתן למצוא פסיקה עניפה ומוגנת, החיל מעונשי של"צ ועוד לעונשי מאסר בני מספר חדשים יותר. בין היתר ר' רע"פ 9043/14, עפ"ג 14-12-8965 (מחוזי מרכז), ת"פ 11-02-7697, ת"פ 10-03-40542.

בחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים, סבורני כי מדובר בעבירות המצוית במדד הבינוני-نمוך של עבירות ברגע דא. מדובר בעיטה שمبرיך על-ידי הנאשם בלבד, שלא בתחוםו, ללא שימוש בכלים פריצתיים. מדובר בהתרצות לבית עסק, אשר כידוע מאובחנת לקולא אל מול התפרצויות לדירת מגורים. גם בגדרי התפרצויות לבתי עסק יש לאבחן את טיב העיסוק אליו התפרץ הנאשם. אין דומה להתפרצויות לבנק, להתפרצויות למפעל, ובענינו - התפרצאות לדוכן מפעל ה"פיס". גם אופן ביצוע העבירה מלמד על מעשים המצוים במדד הנמוך, שכן הנאשם כאמור הסיט מעט את החלון שהוא פתח והכנס את ידו, מבלי שגנב כל רכוש.

מנגד, ולחומרה, מדובר במעשים אשר בוצעו בעיבورو של רחוב בצהרי היום, דבר המלמד על תעוזה. כך גם יש בכך כדי להתיישב עם טיעון המאשימה בדבר קושי בריסון יצירם אל מול פיתויים שנתקרים בדרכו של הנאשם. הנאשם מבצע את המעשים המיוחסים לו תחת השפעת כדורי "קלונקס". לא מצאת שיש בכך כדי להוות נסיבה לקולא, לא כל שכן באופן משמעותי. הנאשם אינו יכול להסתתר מאחריו אותו שימוש בצדורים כהסביר או הצדקה למשעיו.

מכל המקובל לעיל הנני לקבוע כי מתוך העונש ההולם נع בין מאסר קצר ועד שמונה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא תילקה בחשבון הودאותו, אשר ניתנה כבר בתחנת המשטרה. כך גם הודהה זו יש בה כדי ללמד על הבעת חרטה ונטילת אחריות. הנאשם אובייח בעבר כחוליה סכיזופרנית, ויש בכך כדי ללמד שמאשרו ומעצרו אף קשים יותר מאשר על דרך הכליל.

מנגד ולחומרה, יש לתת משקל רב לעברו הפלילי המכוביד הכלל 24 הרשעות קודמות החל מגיל נוער ועד ימינו אלו. הנאשם נכנס ו יצא את דלתות הכלא תדירות. למעשה, גם לאחר הסתבכותו בתיק הנוכחי שב והסתבר בעבירה נוספת מאוחרת, בגין הוא מרצת כתעונש מאסר.

בתיק זה לא התקבל תסקיר, ומשכך לא נפרשו מלוא הנתונים הקיימים לעניין, בדגש על השימוש שזה עשה בחומריים שני תודעה, דבר אשר נלמד הן מגילון הרשעותיו הקודמות, הן מטיבונו לעונש והן מהרשעות המאוחרת לתיק שבפני, במסגרת ת"פ 15-07-50489. בשים לב כאמור לעיל, וחרף דבריו של הנאשם כי מנסה לצמצם את צריכת המתdon, סבורני כי אין בכך כדי להביא את בית המשפט לחזור מטה מתוך העונש ההולם בשל שיקולי שיקום.

כך גם יש מקום לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד, וכן שיקולי הרתעת הרבים, נוכח נפוצות העבירה בה הורשע. לפנים משורת הדין, בשים לב למצבו הסוציאו-אקונומי של הנאשם, אמנו מהשתת עיצום כספי,agem שנכנן וראוי היה לעשות כן.

מכל המקובל לעיל הנני לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשים מאסר בפועל. עונש מאסר זה ירצה כך שחודש אחד ממנו יהיה בחופף לעונש המאסר אותו מרצהCut, וארבעה חודשים במצטבר;
- ב. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירות רכוש מסווג עוון או פשע;
- ג. 5,000 ₪ התחייבות למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירות רכוש. לא תיחtom ההתחייבות תוך 14 יום יהיה על הנאשם לרצות עשרה ימי מאסר במצטבר לכל עונש אחר על מנת לכפות אותו לעשות כן.

זכות ערעור תוך 45 يوم לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, ט' באדר א' התשע"ו, 18 בפברואר 2016, בנסיבות הצדדים.

דניאל בן טולילה, שופט